



Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
3e editie, 9e jaargang | januari - maart 2013



Body issue

INHOUD

Dokter Stan en dokter Dennis' sexrubriek
Pagina 3

Veertig dagen zonder porno - het verslag
Pagina 5

Thema: Body issue

Mijn eerste korset
Pagina 8

To beard or not to beard
Pagina 10

Analyse van een fout feest
Pagina 11

Rubrieken

Commissiepraat
Pagina 14

Leden Doorgelicht
Pagina 18

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijks ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar [kopij@karpennoktem.nl](mailto:karpennoktem.nl)

Hoofdredactie
Susanne Geuze [SG]

Redactie
Carlien Alferink [CA]
Shane Bozelie [SB]
Marlies van der Burgh [MB]
Loesje Jacobs [LJ]
Els Lunding [EL]
Noëma Neijboer [NN]
Rik Sprengels [RS]
Yurre Wieken [YW]
Friso Woudstra [FW]

Medewerkers
Stan Beekmans
Bart Groenenberg
Dennis Immers

Eindredactie
Carlien Alferink [CA]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Voorkant
Loesje Jacobs [LJ]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

Proloog

Lieve leden,

Anno 2013 is uiterlijk behoorlijk belangrijk in onze samenleving. Dat kun je ontkennen of negeren, maar feit blijft dat 'de eerste indruk' die je van iemand krijgt vaak behoorlijk bepalend is. Toen ik vier jaar geleden voor het eerst binnenliep bij Karpe Noktem, vond ik het daar zo ontzettend fijn omdat ik voor het eerst ervaarde hoe het is als mensen je niet meteen beoordelen op je uiterlijk. Dat wil zeggen: het doet er niet toe wat ik aan heb of hoe mijn haar zit. Voor mijn gevoel kan ik zelfs in mijn pyjamabroek nog de kelder binnenstappen – al is dat misschien meer iets voor het Foute Feest. Kortom: KN is ontzettend relaxed!

Toch moeten we niet vergeten dat ook wij – vrijheid-blijheid-hippies, alto's, metalheads en ander weldenkend gespuis ;) – zo onze portie vooroordelen hebben. Als een Loefbijter-meisje langsloopt

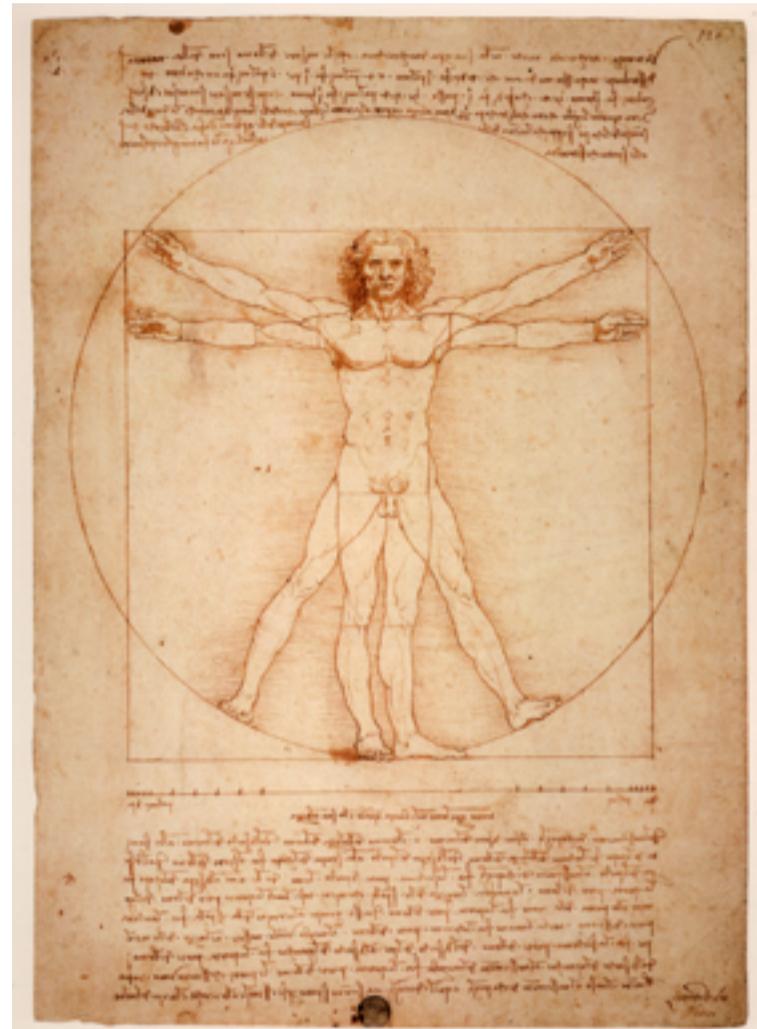
in haar mantelpakje en veelte-rode-lippenstift, kijken we onwillekeurig elkaar toch even aan, en wanneer iemand een beetje excentriek is zal dat zelfs bij KN tussen neus en lippen door ter sprake komen.

Ja, we blijven allemaal mensen, en niemand is heilig. Dat is volgens mij niet erg, zolang we ons er maar van bewust blijven. En ook: dat we diep vanbinnen natuurlijk allemaal hetzelfde zijn. Ik bedoel, of je nu verschuilt achter een bandshirt of een nette blouse, lang ongewassen haar of een dikke laag make-up, *is there really any difference?*

De relatie die we hebben met ons lichaam is hoe dan ook behoorlijk belangrijk. Daarom besloot de redactie dat het – in navolging van al die glossy magazines met hun *fashion-* en *beauty issue* edities – wel eens tijd werd voor een Akta Nokturna Body

Issue. Van korsetten tot porno, en van baarden tot de vier humoren, wij dompelden ons erin onder (of, in het geval van Friso: juist niet!). Nu is het aan jou om datzelfde te doen.

Maar wees gerust: ben je even helemaal klaar met dat oppervlakkige gedoe, dan is er nog steeds genoeg te lezen. Verslagen van het Londenweekend en het Foute Feest bijvoorbeeld, en een raak opinietuk van Yurre. Want wordt Karpe Noktem niet een beetje een prestigebureaucratie? Dat, en meer, in deze Akta.



Veel leesplezier!

[SG]

Nachtpost

Beste redactie,

Begonnen tijdens biergelag, daarna als gerucht sijpelend verspreid alvorens het uiteindelijk zou belanden op diverse sociale media – zij het in de spreekwoordelijke achterkamertjes. Een aantal van u weet natuurlijk waar ik het over heb; dat bestuur negen fysieke schoonheid zou inzetten om mandaat te creëren voor zijn doen en laten – hiermee het zere been rakend van de behoudende oppositie (ofwel de de zogenoemde

ex-besturen) die met hun rechtse bestuurskundige retoriek ineens stuiten op grote kijkers, volle wimpers, leuke jurkjes en daarbij passende oorbellen. Zelfs het enige mannelijke bestuurslid is laatst op het foute feest duidelijk als medeplichtige voor de dag gekomen. Een ragfijn spel van bestuur tegen. Zijn opponenten zijn tot dusver tevergeefs in tot het experimentele stadium behorende contra-tactieken aan het ontwikkelen, welke tot dusver slecht matig uit

de bus kwamen door een gebrek aan expertise in het pareren van de gedragsverandering die optreedt bij het aanschouwen van lichamelijke schoonheid van een andere partij.

Natuurlijk heeft Karpe Noktem wel eens andere knappe besturen gekend. Neem nu bijvoorbeeld.. ehm... zo lang zit ik nu ook weer niet bij onze soos. Het was dan ook slechts mijn bedoeling om dit al maar groeiende

schaduwdebat bij uw trouwe lezertjes onder de aandacht te brengen, opdat er op gewenste digitale en op maandagavond bruisende vooropnie gepeild en gebundeld kan worden, alvorens wij ons als ledenbestand eenstemmig zullen uitspreken over de desbetreffende kwestie. Een schone ontwikkeling, me dunkt.

Een allervriendelijkste groet,
een gezwollen lid



Dokter Stan en dokter Dennis' sexrubriek

Iedereen heeft vragen over seksualiteit. Iedereen heeft vragen over intimiteiten, vragen over bevrediging van alle soorten en maten, vragen over alles wat goed of juist mis kan gaan terwijl het een slijmvlies het andere streekt. Iedereen heeft vragen over zijn of haar lichaam, vragen over ons lichaam, over het lichaam van een dier. Iedereen? Neen. Niet Dokter Stan, noch Dokter Dennis. Wij stellen geen vragen, doch geven slechts antwoorden. Dus heb jij ook een brandende (seksueel getinte) vraag, mail hem dan naar sexrubriek@karpenoktem.nl, en wij staan voor je klaar. Vrij wijs, vrij vrij!

Welkom kinderen, bij wat alweer onze derde verschijning is in de Akta Nokturna. Er is ons vanwege het thema '**Body Issue**' gevraagd om deze keer wat speciale aandacht te besteden aan de pubermeisjes binnen onze vereniging, en aan hun lichamelijke problematiek. Deze rubriek zal derhalve iets anders in elkaar zitten.

Allereerst moeten we bekennen dat we eigenlijk niet erg veel zin hadden om voor deze doelgroep te schrijven. Als er namelijk iets is waar wij weinig geduld mee hebben, dan zijn dat wel puurende meisjes, met hun onnozele vragen over mislukte pogingen tot liefde, geklungel tijdens de daad en hun te snel, te laat of te lelijk veranderende lichamen. Nadat we in sneltreinvaart door hun vragen heen zijn gevlogen, bieden we nog een lichtpuntje voor de verdwaalde, verwrongen tienergeest in onze '**Zelftest voor de puberende psyche**', die je wellicht zelfs nog zou kunnen vermaak als je onze ergernissen aan pubers deelt. Mocht jij voor de volgende keer een brandende, seksueel getinte vraag hebben die het voor

ons ook leuk houdt, mail hem dan naar sexrubriek@karpenoktem.nl - want wij staan voor je klaar.

Vrij wijs, vrij vrij.
Dokter Stan & Dokter Dennis

(Vraag)
Wijze Dr. Stan en Dr. Dennis,

Ik heb een vraag die misschien een beetje raar is, en wist niemand anders om hem aan te stellen. Ik ben al een tijdje verliefd op de broer van mijn beste vriendin. Pasgeleden durfde ik hem eindelijk mee uit te vragen, en nu gaan we volgende week samen naar een romantische film... Ik vind het zo spannend! :p Helaas zit ik met een probleem. Hij is namelijk ouder, en zal vast wel willen zoenen aan het einde van de date. Nu is het zo dat ik allemaal witte stippeltjes op mijn tong kan zien zitten, en ik ben bang dat hij daar iets van merkt. Dus mijn vraag is: is dat normaal? Kun je ze eraf halen? En zo ja, hoe? En als je met een jongen gaat tongen, krijgt die jongen ze dan ook? :

Nieuwsgierig meisje

(Antwoord)
Gadver DAMME, wat ranzig!!
Jij hebt gewoon AIDS!!

Dr. Stan & Dr. Dennis

(Vraag)
Lieve doctoren,

Ik ben een meisje van 14 en heb een paar vraagjes over iets waar ik me voor schaam. Al mijn vriendinnen menstrueren al, behalve ik. Ik weet niet of dat normaal is, en wil daarom vier dingen weten over ongesteldheid.

1. *Ik heb gehoord dat sommige meisjes nooit ongesteld worden. Is dat waar?*
2. *Als je menstruatie nooit komt, kun je dan ook niet zwanger worden?*
3. *Is er iets wat ik kan doen waardoor ik eerder ongesteld*



word? Ik wil het graag worden.

3. Als je voor het eerst ongesteld wordt, komt er dan altijd heel weinig bloed uit je vagina?

Anoniempje

(Antwoord)
Hoi anoniempje, of Britt van Nieuwendaal van de Jan de Witstraat 16 te Nijmegen - we hebben je brief getraceerd, haha,

1. Ja, bij oma's. Menopause - nature's own way of birth control.
2. Natuurlijk kan dat. Vlieg daarvoor naar Brazilië en laat je steken door een botvlieg, en voor je het weet ben je zwanger. Weliswaar van kleine in je huid krioelende botvliegjes en niet van een eigen kind, maar hé, dat hangt ervan af wat je onder 'zwangerschap' verstaat.
3. Ja, jij wel. Zoals je waarschijnlijk wel weet, is

menstruatie de lichamelijke afstoting en afscheiding van je endometrium als er geen eicel in genesteld is. Om te menstrueren beginnen we dus met dit endometrium kunstmatig aanmaken. Dit kan het beste met de plant 'Nepeta', ook wel kattenkruid genoemd. Stop hiervan ongeveer 50 gram in je vagina en duw het stevig aan. Een paar dagen later moet deze kunstmatige baarmoederslijmvlies ook weer kunstmatig worden afgebroken. Hiertoeleen je eerst de kat van je oma, de buurman of een van je vriendinnen. Trek je slipje uit, spreid je benen en zet de kat voor je neer. Het kattenkruid in combinatie met je eigen vissige flair zal ervoor zorgen dat je je eerste bloeding snel zult krijgen. Succes!

3. *Zucht* Van dit soort achterlijke dingen worden wij nou zo moe. Je had al een vraag drie gesteld, domme KOE!

Dr. Stan & Dr. Dennis

Londen

Zoals elk jaar was er weer een stedentrip georganiseerd door de BarocCo. Dit jaar ging de reis naar Londen, het culturele centrum van Europa en bij uitstek een geweldige stad voor Karpe Noktem leden. Volgepland met activiteiten was het een weekend om nooit te vergeten.

Dag 1, 29/30 november – de heenreis

De 29e was het verzamelen om negen uur 's avonds bij de AH to go. Iedereen was op tijd aanwezig en al snel zaten we onderweg in de trein naar Eindhoven. Daar was het nog even eventjes wachten op de bus en na een lange wachtrij voor het inchecken konden we de bus in. Met de bus op de trein konden we gelukkig lekker doorslapen (voor degenen die konden slapen althans).

Na een lange en vermoeiende reis kwamen we tegen zeven uur aan op Victoria Station te Londen. Na het halen van de benodigde metrokaarten hadden we even wat tijd voor ons zelf... wat resulteerde in de eerste shopping spree van enkele dames. Rond elf uur konden we inchecken bij ons hostel,

waarna er tijd was voor oefenen en/of ontbijt halen. Vervolgens was het de tijd aan de tours door de stad. Er was er een voor beginners, geleid door Chaim, en een voor gevorderden, geleid door Annemiek en Sara. De beginners gingen langs de welbekende plekken zoals Buckingham Palace, Westminster Abbey en the Big Ben. De gevorderden tour gaf onder andere een nieuw perspectief op St. Paul's Cathedral en ging langs Abbey Road. Na de rondleiding was het tijd voor het eten, gevolgd door een groep die naar the Phantom of the Opera ging. Tevens was er tijd en ruimte voor mensen om naar een pub te gaan, gevolgd door een rock/goth/metal party.

Dag 2, 1 december

Na een nacht slapen (te kort voor velen met dank aan feestjes) was het tijd voor wat culturele kennis opdoen in een van de twee musea. Er ging een groep naar the British Museum, een groep naar the Tate Modern en een groep ging rondneuzen in Covent Garden. Na al dit cultureels was het tijd voor alternatief winkelen. En waar kan dit beter gedaan

worden dan in Camden! Er is behoorlijk wat geld in Camden uitgegeven aan geweldige kle-

Dag 3, 2 december – de terugreis

Uitslapen was er niet echt bij,



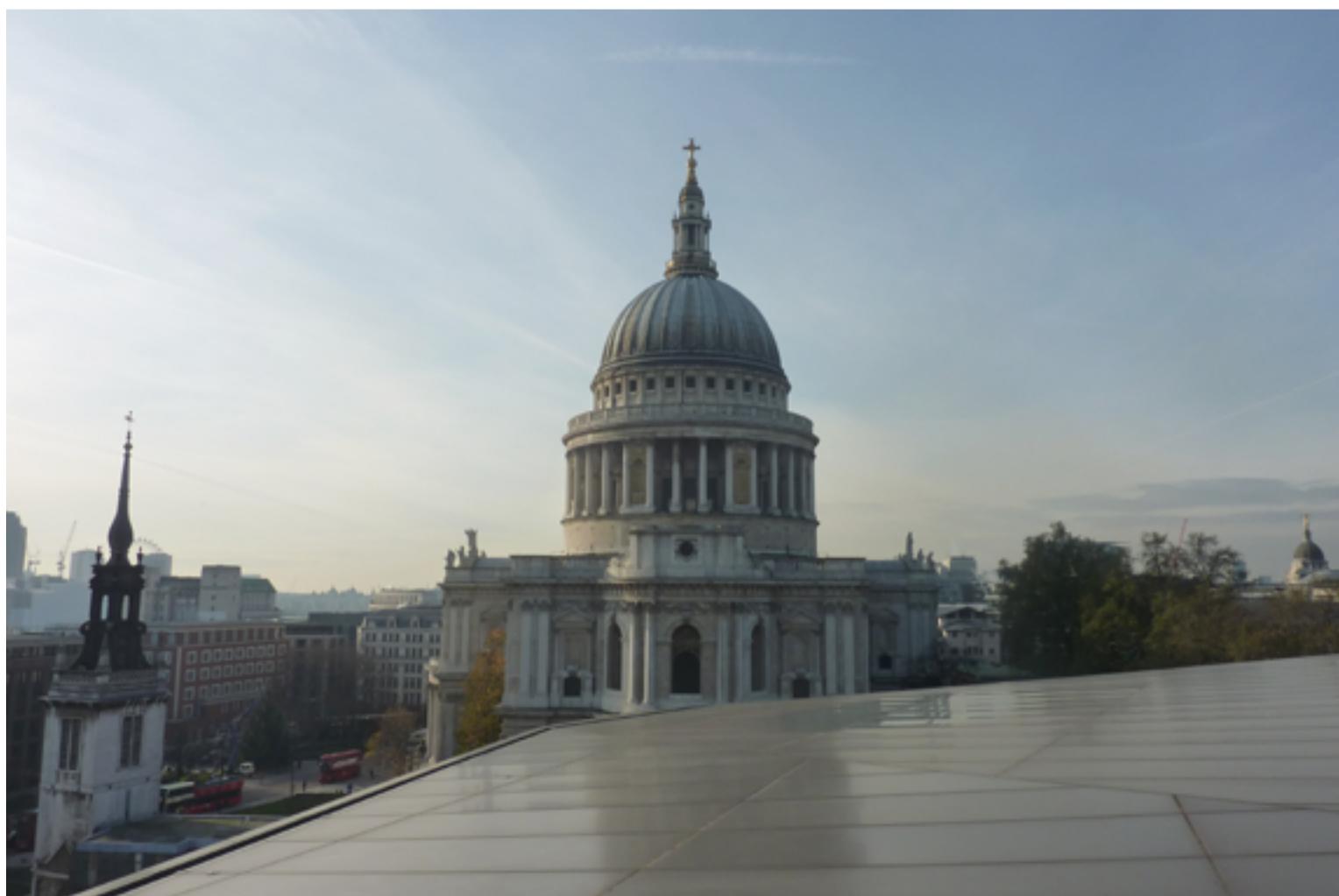
ding en accessoires. Ook kocht Michel hier zijn onderhand bekende wolvenmuts. Na een lange dag shoppen was het wederom tijd voor een avondje relaxen/uitgaan. Ditmaal was er een Industrial feest of een tripje naar een rock café gepland. Het was een geslaagde tweede dag.

aangezien we om 10 uur al weer uit moesten checken. Na onze spullen achter te hebben gelaten in het hostel zijn we in 2 groepen gaan genieten van een heus Engels ontbijt. Als een echt Karpe lid namen Rik, Robin, Michiel en Thalia een bloody mary bij het ontbijt, simpelweg omdat het een weekend weg was, en omdat het kon. Na het ontbijt was er tijd voor wat vrije tijd. Annemiek nam een groep mee naar Highgate cemetery, wat heel erg indrukwekkend bleek te zijn. Na het avondeten was het tijd om rond acht uur bij het hostel te verzamelen om de spullen te pakken en naar Victoria Station te gaan voor de terugweg. Tegen half 10 vertrok de bus vanuit Londen, om tegen zeven uur weer in Eindhoven aan te komen.

De reis was geweldig goed georganiseerd, met voldoende activiteiten om aan deel te nemen, alsmede voldoende vrijheid om je eigen ding te doen. Al met al, een reis om nooit meer te vergeten, ongeacht hoe vaak je in Londen bent geweest.

Hulde aan de BarocCo!

[RS]



Waarom moeilijk als het makkelijk kan?

Karpe Noktem wordt gevormd door haar leden. De leden bepalen het karakter en de koers van de vereniging – zonder leden geen vereniging. Als een meerderheid van de leden iets wil dan is dat per definitie goed, want het is wat een meerderheid van de leden wil. Een zeldzaam voorbeeld van een cirkelredenering die géén drogreden is. Was de landelijke democratie ook maar zo simpel!

Bij een dergelijke insteek hoort vanzelfsprekend ook dat leden kritisch zijn op hun vereniging en daarmee het bestuur. Het bestuur bestaat immers ook maar uit vijf leden die lang niet altijd representatief zijn voor het gehele ledenbestand. Het bestuur is niet alwetend en maakt ook weleens fouten. Het is van de leden afhankelijk voor feedback – dit zijn immers de mensen waarvoor het bestuur het doet.

Wat ik zowel tijdens mijn eigen bestuursjaar als daarbuiten gemerkt heb is dat die kritische houding echter ook een keerzijde kan hebben. Die keerzijde steekt doorgaans de kop op wanneer wij onszelf als studentenvereniging té serieus nemen. Daarom zal ik nu eens een geheel tegengesteld geluid laten horen en pleiten voor minder krampachtigheid en meer gezelligheid.

Is het bijvoorbeeld nodig dat we, wanneer er weer eens een reglementswijziging nodig is, tot op de komma gaan bepalen wat nu een juiste formulering is? Natuurlijk, een vereniging heeft ook een officiële kant en die moet je goed op orde houden, maar het slaat soms door. We zijn geen advocatenbureau. We hoeven niet alles tot in detail te regelen. Mensen kunnen ook zelf nadenken.

Om een concreet voorbeeld te noemen: om bestuursleden te behoeden voor studievertraging werd vorig jaar mogelijk gemaakt dat ook niet-studerenden ('begunstigers') bestuurslid konden worden. Zo konden bestuursleden zich een jaar uitschrijven bij hun onderwijsinstelling en het jaar erna zonder vertraging verder studeren. Tijdens de ledenvergadering (ALV) waar dit werd besproken ontstond een bizarre discussie over het al dan niet aanbrengen van een 'safeguard' om te voorkomen dat er, in theorie, een 50-jarige niet-student bestuurslid zou kunnen worden. We hebben met ons allen daadwerkelijk een kwartier gediscussieerd over deze mogelijkheid en wat eraan te doen viel, tot eindelijk het verlossende woord viel. "We mogen toch wel aannemen dat de ALV niet achterlijk is en dat zo iemand niet verkoren zal worden. En anders is het wat de leden willen." Was daar nou echt een kwartier vergadertijd voor nodig? En was het nou echt nodig dat er een tijdje geleden op iedere ALV een heel uur besteed moet worden aan het bespreken van de notulen? En hoe zinnig zijn discussies over het vervangen van woordje A door woordje B in een jaarverslag, vooral wanneer woordje A en woordje B niet meer dan een miniem nuanceverschil behelzen?

De opkomst op ALV's is niet geheel verrassend al jaren laag. Bestuur na bestuur heeft zich er het hoofd over gebroken hoe de opkomst verhoogd kon worden. Strenge spreektijden, hapjes, vooroverleg en goedkope drank zijn slechts een paar van de pogingen die zijn ondernomen. Alleen de verkiezings-ALV trekt traditiegetrouw een groot aantal leden. Nu hoeft ook niet ieder lid de organisatorische kant van de

vereniging interessant te vinden, net zoals niet ieder lid willekeurige activiteit X interessant vindt. Maar als er bijna alleen oud-bestuursleden op ALV's komen is er iets mis. De reden zit hem in de overmatige bureaucratie op ALV's. Oeverloze discussies over het al dan niet reglementair vastleggen van zaken die gezond verstand horen te zijn, urenlang geneuzel over notulen, principiële stokpaardjes en ander gemierenneuk maken ALV's zeer onaantrekkelijk voor de wat meer 'casual' betrokken leden. Uiteindelijk komen er daardoor alleen nog oud-bestuursleden, terwijl die vaak juist verantwoordelijk zijn voor dit bureaucratische karakter. Zij weten immers veel over de vereniging en zijn daarom extra kritisch. Niks mis mee – zoals eerder gezegd is een kritische houding nodig. Maar het kan doorslaan en mensen moeten zich vaker afvragen over het eindeloos doorzagen over een bepaald punt wel zo zinnig is. Daarnaast past oud-bestuursleden ook bescheidenheid: te vaak heb ik kritiek gehoord die uiteindelijk neerkwam op "in mijn

bestuursjaar ging het zo, dus dat moet nu ook zo gedaan worden want anders is het slecht". Accepteren dat er na jou nu eenmaal andere mensen met andere ideeën en handelswijzen in het bestuur zijn gekomen vereist voor sommige oud-bestuurders helaas teveel zelfrelativering. Daarom haal ik graag de woorden aan van collega Friso uit de vorige Akta: "Oud-bestuurders, houd je mond tenzij anders van je wordt gevraagd". Wat kort door de bocht natuurlijk, maar het punt is duidelijk.

Van Friso komt ook de term "prestigebureaucratie", een treffende benaming voor de overmaat aan formalisme die onze ALV's plaagt. Het komt erop neer dat we ons bij Karpe Noktem soms te serieus nemen. We zijn geen instantie, ministerie of bedrijf, maar een studentenvereniging. Laten ons daar eens meer naar gedragen en wat meer relativieren. Laten we eens niet zo moeilijk doen. Zo moeilijk is dat niet.



Veertig dagen zonder porno - het verslag

Het begon met de TED-talk 'The Great Porn Experiment' van Gary Wilson en het veranderde mijn tijdsindeling, mijn gedachten en gevoelsleven rondom seksualiteit en de manier waarop ik naar vrouwen keek. Veertig dagen zonder porno gingen voorbij, maar ik heb er geen moment serieus over nagedacht om het weer op te pakken.

Stoppen

Ik had m'n p-browser en alle sporen op m'n computer verwijderd en er even bij stil gestaan; vanaf nu is dit geen onderdeel meer van mijn dagelijkse bezigheden. Geen oneindige stroom aan prachtige jonge vrouwen met gewillige blikken die mannen (of elkaar) aan het bevredigen zijn op sensuele en geoefende wijze. Maar óók; geen ergerenis meer bij het aanschouwen van grensgevallen zwakbegaanbaarheid, geen opblaastieten, geen lelijke make-up en walgelijke kleding (voor zo lang als het duurt), geen 'kijk mij nu eens de grofstoffelijke man zijn'-sentiment, geen vertoon van mensonderende omgang met vrouwen en natuurlijk geen angst meer om 'ontdekt' te worden of een eventuele toekomstige partner te moeten confronteren met deze gewoonte. De aard van het beeldmateriaal stond me veelal tegen en ik merkte dat het voornemen om te stoppen me ook wel enigszins opluchtte. Het is ook eigenlijk een zonderlinge bezigheid en het heeft weinig van doen met de esthetische levensinvulling waarmee ik mezelf rijk reken.

Praten over porno

Toen ik een paar jaar geleden mijn vleesconsumptie wilde verminderen zocht ik naar manieren om het mezelf niet te moeilijk te maken. Ik keek een periode zeer regelmatig kritische documentaires betreffende de voedsel- en vleesindustrie en na het aanschouwen van keukentjesgeweren, inzakkende plofkippen en levend doodbloedende



Wat?!

halal-koeien kreeg ik als vanzelf minder de behoefte om vlees te eten. Met porno was het ietsje lastiger. Documentaires en talks over het onderwerp waren veelal ook gevuld met visuele prikkels of uitspraken die me deden denken aan porno. De lijst aanbevolen video's die youtube links onderin vertoonde was ook niet erg behulpzaam. Toch kwam ik als vanzelf op een goed idee. Ik ga tegen iedereen vertellen dat ik hiermee bezig ben, zodat ik me kapot zou schamen als ik het niet vol hield – heeft schaamte ook eens een fatsoenlijke functie.

Het is me opgevallen dat ik sindsdien bijna overal waar ik kwam hele leuke en open gesprekken heb gehad over pornografie en seksualiteit in zijn algemeen. Het digirukken is tot dusver als schaduwverschijnsel onze maatschappij binnengesijpeld en eigenlijk is iedereen best nieuwsgierig naar hoe anderen er mee omgaan. Voor vrouwen die zelf geen of nauwelijks porno kijken is het een fascinerend verschijnsel, andere vrouwen beginnen

spontaan te vertellen over hun eigen erotische internetavonturierschap – hetgeen hilarische momenten en ontdekkingen oplevert. Met mannen praten was ook erg leuk, al wist ik ondertussen door alle talks over het onderwerp dat mannen veel wazigere porno kijken dan dat ze toegeven. De top vier van meeste activerende visuele prikkels voor de heteroman luidt namelijk als volgt: vrouwelijk gezicht, borsten, vrouwelijk achterwerk, mannelijk geslachtsdeel – waarmee het porno's meest bijzondere fenomeen 'shemales' meteen verklaart is.

Verandering

Maar waarom zou ik dan intiem met haar zijn? Waar ken ik haar eigenlijk van? Spreekt haar persoonlijk mij eigenlijk wel aan? Staat dit eigenlijk wel in verhouding met de seksualiteit waar ik het meeste van genoot? Grote ogen, samenkrimpende wenkbrauwen; 'Shit, ik begin als een vrouw te denken'. Gewoon nadelen over een aantal vruchtbare ogende en/of uitpuilende vrouwelijke lichaamsdelen die kant-en-klaar in opperste

staat van paraatheid zijn gebracht door het vooruitsnelende brein zorgen niet meer voor opwinding. Wat een lagere aan complexiteit moet ik toevoegen op het gebied van context- en affectiefantasie om de boel in actie te krijgen. Wat definieert mij en mijn seksualiteit als mannelijk?

Alle gekheid op een stokje, eigenlijk viel het uiteindelijk best mee. Langzaamaan begon mijn gepornoificeerde beeld van seksualiteit uiteen te vallen, plaatsmakend voor een beeld dat meer gericht was op intimiteit en het vrouwelijk lichaam als geheel. Iemand waar je helemaal mee samen bent, waar je tegenaan ligt. Wat maakt de vorm van de individuele lichaamsdelen eigenlijk uit? Je bent met een persoon. Een ziel. Leven. Er ligt geen echte winst en geen persoonlijke groei in opgewonden raken van constant vernieuwende beelden met supra-normale prikkels en de illusie op grond van gedeelde lust 'er te mogen zijn'.

Ik snap dat het te verwachten valt dat iets als

internetporno gretig aftrek vindt, waar de evolutionaire biologie in ons ieder (afgezien van een kleine groep a-seksuelen) de drang heeft bewerkstelligd om een rol te spelen op het voortplantingstoneel. Het disfunctionele zit hem er echter in dat deze evolutinaire drang niet opgewassen is tegen onze technologische vooruitgang, waardoor het helemaal verdwaald en beschadigd kan raken door een overprikkelend medium als het internet. Porno activeert het seksuele brein, terwijl het in realiteit niets met voortplanting of andere sociale bezigheden te maken heeft. En net als met andere vormen van misbruik of verslaving zorgt regelmatige overprikkeling tot afstomping van minder intensieve prikkels. Daarnaast zorgen de seksuele prikkels slechts voor een korte periode van genoegdoening en kan onderhuidse frustratie toenemen zonder dat je door hebt dat het ligt aan je favorite internethobby. Binnen de verslavingskunde wordt dit

'craving' of zucht genoemd. Gary Wilson legt uit dat de stroom aan vrijwilligers voor experimenten over stoppen met porno op gang komt, omdat jonge mannen last beginnen te krijgen van erectiestoornissen en moeite met real-life seks. Uit het onderzoek blijkt dat het beloningssysteem van de hersenen van de jonge mannen vier tot vijf maanden nodig heeft om zich volledig te herstellen. Ik heb er nog drie te gaan.

Retrospectie

Ik merkte bij mezelf dat op momenten van frustratie en verveling het het moeilijkst was om niet in oude patronen te vervallen. Onrustgevoelens floreerden, maar als beoefend boeddhist weet ik dat je onrust ook aandachtig kan gadeslaan en dat de kans groot is dat het dan aanzienlijk verminderd. Ik ben geen één keer in terugval beland, maar ik moet wel bekennen dat ik tweemaal thrillers heb gedownload waarvan ik al wist dat er enige seksuele context

te verwachten viel. Soms had ik avonden waarbij tergende zucht een flinke aanslag waren op mijn gevoelsleven. In onze maatschappij worden onze sekserollen tegenwoordig erg aan de hand van seksualiteit gedefinieerd en ik merkte dat het breken met beeldmateriaal waarmee je jezelf kan identificeren met de superseksheld wel tot een lichte identiteitsverschuiving leidde. Toch ben ik vooral blij dat seksualiteit voor mij meer een gevoel van warmte oplevert dan een gevoel van onvervuldheid, die eeuwige zucht naar meer. Eigenlijk kende ik mezelf niet als niet-porno gebruiker, want net als alle andere jongeren begon ik volgens mij al rond mijn veertiende met het opzoeken van plaatjes van blote meisjes. Ik verlang er nu naar om seksualiteit te beleven binnen een intieme relatie met een leuke jonge vrouw die ik als volledig mens mét persoonlijkheid en spirit mag begeren. Daarnaast ben ik benieuwd naar wat de komende drie maanden me

nog zullen brengen. Ik zou dan ook eigenlijk elke man willen aanraden om te stoppen met ons evolutionair gefinetunedede brein nog langer voor de gek te houden. Tijdens 'thruth or dare' en 'I have never'-achtige feestspelletjes is het me opgevallen dat pornografie en het kennen van een veelheid aan prikkels (in dit geval partners of specifieke seksuele handelingen) door velen als een teken van persoonlijk succes wordt ervaren. Mijn ervaring en de wetenschap rondom dit thema hebben mij ervan overtuigd dat de échte uitdaging met de echte beloning ligt in de intieme beleving van onverstoerde, onvervuilde, gebiologeerde seksualiteit. Het zal mij dan ook gerust niet storen als dit stuk ooit gedrukt zal worden onder de titel 'Veertig jaren zonder porno'.

[FW]

Zelftest voor de puberende psyche: welke Pokéémon ben jij?

Als je in de puberteit komt, gaat er van alles mis. De natuurlijke vegetatie van je oksels zal veranderen, maar ook de wijze waarop je denkt over mens, dier en zelf. Je verkent je seksuele geaardheden en je voor- en achterkeuren in het spel van lust en liefde, en probeert soms het één en ander uit. Om je houvast te geven in de zoektocht naar je eigen 'ik', bieden wij een unieke zelftest, die tevens als prijsvraag geldt. Beantwoord de vragen, tel je punten op en check je winst!

1 *Heb jij je verkering wel eens uitgemaakt en later weer aangemaakt?*

- a. Nee, nog nooit (0 punten)
- b. Ja, per ongeluk (1 punt)
- c. Hell yeah, ik ben net een focking stoplicht (2 punten)

2 *Vind je voorspel belangrijk?*

- a. Ja, tijdens het voorspel kom ik meestal klaar (0 punten)
- b. Ja, zonder warming up geen eindsprint (1 punt)
- c. Voorspel, is dat een ander woord voor keihard ragen? (2 punten)

3 *Wat is je huidige geemoedstoestand?*

- a. Ik ben zo groen als gras (2 punten)
- b. I'm as cold as ice (0 punten)
- c. Ik ben zo heet als een ovenstokbroodje met kruidenboter (1 punt)

4 *Hoe oud was je toen je voor de eerste keer seks had?*

- a. Onder de vijf, ik had een creatieve vader (2 punten)
- b. Ik was gewoon lekker twaalf, zoals het hoort (1 punt)
- c. Seks, dat is voor na het huwelijk (0 punten)

Welk antwoord is juist?

- a. Antwoord B (0 punten)
- b. Antwoord A (1 punt)
- c. Antwoord C (2 punten)

5 *Hoe lang is een Chinees?*

- a. 1.39 meter (0 punten)
- b. Oke (1 punt)
- c. Maximaal 10 centimeter (2 punten)

6 *Heb je de abortuskliniek al eens moeten bezoeken?*

- a. Ik ben daar kind aan huis (2 punten)
- b. Nee, ik heet Britt van Nieuwendaal en heb nog nooit gemenstrueerd (0 punten)
- c. Ik aborteer bij mezelf (1 punten)

7 *Als je zou moeten kiezen, wie zou je dan liever willen zijn?*

- a. Zuster Joy, caring and stupid (0 punten)
- b. Agent Jenny, ook dom, maar autoritair (1 punt)

c. Brock, want hij commandeert een enorme stenen dildo in een bal (2 punten)

8 *Hou je van DP?*

- a. Ik ben niet dom, maar ongeïnformeerd, en weet niet wat dat is (0 punten)
- b. Staat dat voor Double Penetration, of Donkere Pie-mels? (1 punt)
- c. Er gaat niets boven het genot van een dubbele rookworst! (2 punten)

9 *Vind je het belangrijk dat jij en je vriendje allebei klaarkomen tijdens de seks?*

- a. Niet het resultaat, maar het proces is belangrijk (0 punten)
- b. Ja, en als het niet lukt, fake ik mijn orgasme (1 punt)
- c. Ik vind het vooral belangrijk dat hij klaarkomt, ook al is dat in mijn oog (2 punten)

Antwoorden staan elders in dit blad

Mijn eerste korset

Ik weet het nog goed, de dag dat ik mijn eerste echte korset kocht. Al een tijd eerder had ik een so-called 'korset-topje' (zo'n wannabe-korset met plastic baleinen en spaghettibandjes) gekocht en toen was het hek van de dam. Een paar weken later stond ik in Zwolle in een alternatief winkeltje en daar kocht ik mijn allereerste – en nog steeds favoriete – korset: een simpele zwarte met een zijden veterlint aan de voorkant. Toen ik het trots op Facebook postte reageerde iemand met "allemaal de schuld van Karpe Noktem :smiley-om-het-wat-minder-serieuze-laten-overkomen-terwijl-het-eigenlijk-bloedserieu-is:". Ik ontkende dit natuurlijk stevast. Nee, ik wilde al superlang een korset en nu was ik eindelijk een mooie tegengekomen. Pff, echt niet dat ik me liet beïnvloeden door een stelletje alto's.

Ik loog natuurlijk. Nouja, ik vond korsetten altijd al wel gaaf, maar ik dacht – serieus – dat je die dingen alleen in een romantisch verlichte slaapkamer na twaalven aan kon doen (want welke maloot draagt er nou ondergoed als kleding?). Bij mijn eerste Karpe Rockt'em kwam ik er echter achter dat korsetten best in het openbaar gedragen mogen worden en zelfs nog voor twaalf uur! Omg, wat krijgen we nou?! Maar hey, het staat eigenlijk best heel gaaf. Kan ik dat ook aan? Ik kan dat ook aan! En zo stond ik paar weken later in de CoolCat (ik schaam me niet, ze hebben daar soms best leuke dingen als je goed zoekt) en daar kocht ik dat so-called 'korset-topje'.

Daarna kocht ik dus de echte, en daarna nog één die ik allebei best veel droeg toentertijd. Ik was totaal gefascineerd door het feit dat

ik die dingen gewoon echt aankon zonder dat mensen me aangaapten alsof ik een soort freak in ondergoed was. Ik greep dus elke gelegenheid aan om m'n middel in te snoeren en halve avonden naar adem te happen.

Inmiddels liggen m'n korsetten een beetje te verstoffen

in de kast en kies ik bij een feestje toch snel voor een comfortabeler unit. Het betekent vast dat ik oud en saai word, omdat ik voor comfort ga in plaats van gaafheid. Oh help, straks wil ik ook nog slobbertruien aan, omdat het zo 'fijn' zit. IEH.

Moraal van het verhaal: Korsetten zijn gaaf, vaak aandoen.

[CA]



De vier humoren: een lesje medische geschiedenis

Je hebt vast wel eens een melancholische bui gehad en ik hoop niet dat je vrienden jou als zwart-gallig omschrijven. Maar waar komen deze termen eigenlijk vandaan? Je verwacht het misschien niet, maar het heeft alles met je lichaam te maken.

Volgens denkers en medici uit de Oudheid werd de gemoedstoestand van mensen bepaald door het evenwicht – of gebrek daaraan – tussen vier lichaamssappen, ofwel ‘humores’. Het verhaal begint bij de Griekse filosoof Empedocles, die leefde in de vijfde eeuw voor Christus. Hij stelde dat er vier oerstoffen zijn waaruit de wereld is opgebouwd: aarde, vuur, water en lucht. Deze zogenoemde elementenleer werd een halve eeuw later door Hippocrates (bekend van de Eed die artsen nog steeds afleggen) toegepast op het menselijk lichaam. Zo ontstond de theorie dat bloed de drager is van het leven, en dat slijm, gele gal en het – overigens nooit waargenomen – zwarte gal nauw betrokken zijn bij ziekten.

Balans

De Romeinse geneesheer Galenus bouwde de theorie in de tweede eeuw na Christus verder uit. Hij stelde dat ziekten, en ook mentale klachten, het gevolg zijn van een verstoring van het evenwicht tussen de vier lichaamsvloeistoffen, of ‘humoren’. Het lichaam van elk mens is gevuld met de vier humoren, en als deze in balans zijn ben je gezond. Heb je te veel of te weinig van een bepaalde stof, dan word je ziek. De humoren werden ook weer teruggekoppeld naar de vier elementen: aarde was vooral aanwezig in zwarte gal, vuur in gele gal, water in slijm

en alle vier de elementen waren aanwezig in bloed.

Temperamenten

Voortbouwend op deze leer werd verondersteld dat er vier typen mensen waren; men spreekt daarom ook wel van de ‘vier temperamenten’. Elk type had één van de vier humoren in overvloed in het lichaam. Vurige, energieke mensen werden **sanguïnisch** genoemd, omdat ze een overheersende hoeveelheid bloed zouden hebben. Als mensen te sanguïnisch geacht werden, was ‘aderlaten’ de behandeling; er werd dan bloed uit deader ontrokken.

Mensen die snel driftig werden en makkelijk geirriteerd raakten, zouden een teveel aan gele gal hebben.

Zij werden daarom **cholerisch** genoemd. Zij zouden ook doeners en leiders zijn, met veel ambitie en energie. Veel charismatische militairen en politieke leiders waren van het cholerische type. Een teveel aan zwarte gal zou neerslachtigheid, controversie en depressie veroorzaken. Mensen met een teveel aan zwarte gal werden **melandocholisch** of ‘zwartgallig’ genoemd.



Flegmatici, dat wil zeggen mensen met veel slijm in hun lichaam, werden geacht rustig, kalm en weinig emotioneel te zijn. Zij zouden moeite hebben enthousiasme te tonen en zich aan te passen aan nieuwe omstandigheden. Wel zijn ze consistent, rationeel, nieuwsgierig en oplettend. Ook stonden ze bekend als betrouwbaar en meelevend.

De humorenleer was niet zomaar een verzinseltje zonder betekenis. De theorie

[SG]

To beard or not to beard

‘To Beard or not to Beard’, is just a silly question...

Een baard... Kan men zich iets voorstellen dat mannelijker is dan dat? Hoewel het voor sommigen slechts een secundair geslachtskenmerk is, is het voor enkele gelukkigen vanaf geboorte bepaald dat zij een baard zouden dragen (of liever; de baard hen). De baard is echter niet voor iedereen bestemd. De baard kiest namelijk de man, niet andersom! De baard is het symbool voor mannelijkheid, eer en wijsheid, maar waar komen baarden vandaan en welke rol speelt de baard door de geschiedenis?

Het hormoon dihydrotestosteron is verantwoordelijk voor de geweldige gezichtsaccessoire die wij baard noemen. Dit hormoon zorgt voor baardgroei maar zorgt er helaas ook voor dat mannen sneller kaal worden. Wetenschappers veronderstellen dat mannen in de prehistorie een baard hadden voor de warmte, maar ook voor intimidatie. Dit komt omdat de kaaklijn breder lijkt te zijn. De baard heeft hiermee ook een voordeel in de seksuele selectie door vrouwen (survival of the fittest: beard!). Zij het bewust of onbewust, vrouwen vallen voor mannen met baarden. Biologen en evolutiepsychologen wijzen het aan het feit dat de baard een indicatie is voor seksuele rijpheid en voor dominantie.

Als wij in de geschreven geschiedenis aankomen zien we dat de baard meer een soort modegril wordt dan een evolutionair voordeel. In samenlevingen in de oudheid was de baard een teken van wijsheid (wie kan zich nou een filosoof voorstellen zonder baard) en een teken van eer. Er was ooit een Perzische koning die een van zijn dienaars liet onthoofden, waarbij zijn enige commentaar was: ‘Wat zonde, dat een man met zo’n prachtige baard onthoofd moet worden’. De Romeinen

hielten er een andere filosofie op na; Zij vonden baarden onhygiënisch en barbaar(d)s. Rare jongens, die Romeinen.

In de middeleeuwen was de baard wederom een teken van eer, maar ook van viriliteit. Zo zweed Otto de Grote, een Keltische koning, altijd op zijn baard als het om belangrijke zaken ging (wat nou op mijn moeders graf?!). Monniken daarentegen scheerden zich, als een symbool van hun celibaat (een systeem wat we van mij wel weer mogen invoeren). Het vastgrijpen van iemands baard was overigens een vergrijp wat een valide reden kon zijn voor een duel tot de dood.

Na een kleine dip in de 15e eeuw komt de baard sterk terug en behoudt zijn kracht tot de baardkrach tegen het einde van de 17e eeuw. Het grootste dieptepunt wordt bereikt wanneer de Russische Tsaar Peter de Grote begin 18e eeuw een belasting heft over baarden.

Pas halverwege de 19e eeuw komt de baard weer hard terug door hernieuwde interesse in de baardheid. De grote voorvechters van de baard waren grote staatsleiders en vooraanstaande, maar vooral ook (cultureel/politiek) invloedrijke mannen. Zo werd Abraham Lincoln de eerste President van de V.S. met een baard, schrijft Charles Dickens zijn meesterwerken en schrijft Karl Marx het boek dat de economisch-politieke wereld drastisch zou veranderen.

Het begin van de 20ste eeuw is weer een slechte tijd voor de baard. Met uitzondering van vooraanstaande personen zoals Sigmund Freud en Albert Einstein krijgt de baard en vooral de snor langzaam een slechte naam door o.a. Hitler, Lenin en Stalin. De baard komt voorzichtig weer terug in de mode tijdens hippie-beweging en na de Vietnam-oorlog is de baard weer helemaal hip (denk aan



Politiek correcte ouders zeggen dat de Pieten maatjes zijn van de Sint en géén ondergeschikten. Laat je niet foppen! De baard is een indicatie voor dominantie.

de BeeGees) en sexy (denk aan Barry White).

Tegenwoordig is de baard een beetje op de achtergrond verdwenen en vooral de ‘tweedaagse schaduw’ doet zijn aantreden. Recent ontwikkelingen zoals de hernieuwde baardmode uit Hollywood en Movember zijn de baard gelukkig weer terug in de mode aan het brengen.

Om mijn historische beschouwing af te sluiten moet ik natuurlijk een conclusie verbinden aan dit geheel. De baard is niet slechts beharing; het is een statement. Het kan symbool staan voor

mannelijkheid en eer, maar het kan ook symbool staan voor macht en trots en hoewel sommige vrouwen het durven ontkennen heeft de baard ook een zekere seksuele aantrekkelijkheid (bearded for her pleasure). Kortom, de baard schreeuwt awesomeness.

Omdat het altijd goed is om te sluiten met een quote wil ik graag Peter Griffin, van Family Guy citeren:

“It’s time I joined the ranks of great men with beards. Why do you think Jesus Christ was so popular? Cause ... cause of all the magic tricks?”

[BG en SB]

Analyse van een fout feest

Het foute feest: jaarlijks het excus bij uitstek om je belachelijk te kleden en gedragen. Een avond waarin iedereen zich zo uniek en uitzonderlijk mogelijk kleedt, zou je denken. Maar niets is minder waar: er zijn duidelijke thema's te onderscheiden. Een diepgaand onderzoek naar deze subcategorieën van fout lijkt me gepast. Een taak voor mij, Rik, vorser van het obscene!

Less is more

Een jaarlijks terugkerend thema, met name omdat het zo eenvoudig toe te passen is: less is more. Draag dit jaar wat minder, want hoe meer huid, hoe fouter. Goed gelukte voorbeelden: Koos, als kinky kok; Sara, in Mädel; Astrid als cowgirl en Hanne in een zeer overtuigende net-uit-de-douche-outfit.



Cross-dress is more

Het dragen van kledij van het andere geslacht is een doeltreffende en daarom zeer vaak gekozen optie. Van nul tot fout in één klein jurkje, zeg maar. Vaak gekozen door de wanhopige man met weinig inspiratie en veel vriendinnen (e.g. Tim, Peter), maar wanneer het doeltreffend uitgevoerd wordt, is de behoefte aan hersenspoeling overweldigend (e.g. Kristan, Oskar, Michiel).

Accessoires

Eigenlijk een vrij saaie keuze: een leuk hoedje op en je bent fout. Deze gemakkelijke, maar o zo praktische optie werd gekozen door Stan en Koen, terwijl anderen (Felix, Jeroen) gewoon een zwembroek aantrokken. Dit is niet de beachborrel, heren!

Een goed verhaal

Uiteindelijk kom je toch het verste met een goed verhaal.

Een outfit die niet alleen foutheid uitstraalt maar daar ook wat persoonlijkheid aan toevoegt. Chaim, Bart en Daniël (als respectievelijk Jezus en twee katholieke priesters) kwamen ons het evangelie brengen, Bente was slechts een aantal spectaculaire salto's verwijderd van een perfecte Lara Croft-imitatie, Shane was gewapend met zijn handdoek ultiem verdedigd tegen al het buitenaardse als Arthur Dent en al wat jong en vrouwelijk was stond te schreeuwen naar Jesper, in Bieber-outfit.

Het foute feest van dit jaar wist ons weer te tonen dat, hoewel we soms wel erg seri- danwel pretentieus lijken te zijn, we van binnen toch allemaal bijzonder fout zijn. En dat lijkt me best een geruststellende gedachte.

[RS]

Zotte lijven

Wel eens onzeker over x-benen, rughaar of dikke billen? Je mag dan wel niet moeders mooiste zijn - het kan altijd erger.

Twee gladiatoren, ieder vastgebonden aan een blok steen. De één heeft de ander zojuist tot moes geslagen. Je zou kunnen zeggen dat de illustratie op de kaft van Kevin McFarlands 'Ongelooflijk maar waar' niet volkomen aansluit op de *blurb* eronder, die vooral de jeugd aanspoort de bundel ter hand te nemen als 'een fantastisch kijk- en leesboek'. Maar goed, wat zou het schaden: als kind kon ik er uren in lezen en ik heb nog nooit van mijn leven iemand aan een stuk steen gebonden voordat ik hem tot moes sloeg.

“Er zijn wel twaalf man voor nodig om een reuzenpython in toom te houden”; “Vergilius gaf 200.000 gulden uit voor de begrafenis van een vlieg”; “Koning Otto van Beieren schoot elke dag een boer dood” – het is een bescheiden greep uit de buitenissige wetenswaardigheden die deze



publicatie herbergt. Hoewel ik dit geschrift graag zou aangrijpen om uit te weiden over Sanson die al op zevenjarige leeftijd beul was (of anders wel de kunstige schedelpiramides van Tamerlane) voel ik mij toch enigszins genoodzaakt om bij het thema 'body issues' te blijven. Gelukkig behandelt McFarland ook een reeks *freaks*.

Eck ziet er geen been in

Johnny Eck (1911-1991) was een begenadigd saxofonist, pianist, orkestleider, toneelspeler, kunstenaar, fotograaf, illusionist en Jan Klaassen-poppenspeler. Ondanks zijn vele talenten vergaarde hij vooral bekendheid als 'Amazing Half Boy' en 'King of the Freaks'. Waarom? Deze jongeman was geboren zonder onderlichaam en kon zich alleen verplaatsen door op zijn handen te lopen. Hij trad op in het circus en speelde in diverse films als *Tarzan en Freaks!* (respectievelijk als vogelbeest en als halve jongen). **Had hij body issues?** Men schrijft op Wikipedia dat Eck geen problemen had met zijn afwijkende *Iook*: "Eck remained consistently upbeat about his birth defect. When asked if he wished he had legs, he quipped, "Why would I want those? Then I'd have pants to press." He challenged those who did have legs by asking, "What can you do that I can't do, except tread water?" **Wijze les:** Als je je onzeker voelt over benen of billen denk dan aan Johnny Eck: je kunt ze altijd nog amputeren voor een beter humeur.

Hij heeft twee gezichten

Aan het einde van de vijfentiende eeuw was aan het hof van de Schotse koning James III één van de grote bezienswaardigheden van de eeuw te zien: de 'Schotse broers'. Toen James hoorde dat er in het land een tweeling rondliep die het onderlichaam



deelde maar vier armen en twee hoofden had, liet hij de kinderen onmiddellijk naar het hof brengen. De jongens werden netjes opgevoed met lessen in muziek (ze zongen duetten), kunstgeschiedenis en vreemde talen. Naarmate de broers ouder werden ontwikkelden ze sterke en verschillende voorkeuren op het gebied van kunst en literatuur, waar ze dan ook ruzie over kregen. De broers kregen regelmatig van omstanders te horen: "Stop hitting yourself!" **Had(den) hij/ze body issues?** Ja – en gedeelde smart is dubbele smart. **Wijze les:** Het leven van een freak is vaak eenzaam. En dat is maar beter ook.

Mannen als hij zijn dun gezaaid

Claude Ambroise Seurat (1789- 1826) stond bekend als 'het levende skelet'. Hij was zo mager dat zijn botten zichtbaar waren door zijn huid en dat men zijn hart kon zien kloppen. Als een volwassene mat de doorsnede van zijn borstkas nog maar zeven en een halve centimeter. Op achttentwintigjarige leeftijd stemde hij erin toe zich in Londen aan het publiek te vertonen. Een toeschouwer, een Hone, schreef over Seurat: "Hij leek de opstanding van Lazarus te verpersoonlijken zonder doodskleed... Het eerste waar mijn oog op viel, was zijn ene arm [...] Van de schouder tot aan de elleboog

is het net een ivoren fluit, zonder enig spoor van spieren – een volmaakte cilinder.” **Had hij body issues?** Hoe minder lichaam, hoe minder issues. **Wijze les:** Stomme modellen met hun dunne lijven - maar ook zij hebben voorbeelden waar ze onzeker door worden.

Lentini zet zijn beste been op voor

Francesco Lentini (1881-1966) had drie benen en kon tot zijn zesde levensjaar op alle drie lopen en rennen. Daarna liep been drie, dat schuin van achteren uit zijn bil leek te komen, een groeiachterstand op. Op volwassen leeftijd was het zeven centimeter korter dan zijn andere benen, maar hij kon er nog wel een voetbal mee weggeschieten (wat hem de bijnaam ‘The Three-Legged Football Player’ opleverde). Als ‘The Great Lentini’ werkte hij in diverse circussen en rariteitenkabinetten. **Had hij body issues?** Wikipedia meldt: “He was born with three legs, two

sets of genitals and one rudimentary foot growing from the knee of his third leg. So, in total, he had three legs, four feet, sixteen toes, and two sets of functioning male genitals.” Allerlei extra’s en tweé functionerende piemels - en nog steeds klaagde (en loog) hij: “Lentini was heard to complain that even with three legs, he still didn’t have a pair.” **Wijze les:** Sommige mensen zijn nooit tevreden.

Ook zij kan koning worden

Het dochertje van het gezin Clément uit Tourcoing in Frankrijk, dat in 1793 geboren werd, had maar één oog, precies in het midden van haar voorhoofd, als een cycloop. **Had ze body-issues?** Aye. **Wijze les:** Al ben je nog zo mismaakt, bedenk dan dat je in ieder geval meer perspectief hebt dan het meisje Clément.

[MB]



Make-updoos

Ze verbergt dat ze een mens is, omdat haar gezicht nu niet naar wens is
want ze heeft een plekje daar, ze zegt: iedereen die kijkt er naar
En ze moet herstellen gaan, omdat er deuken zijn ontstaan in de foundation op haar wang, het lijkt wel oud behang

En ik vind het stiekem droevig dat je niet gewoon mag zijn zoals je bent
de cultuur die dringt het op en we zijn gewoon niets anders meer gewend

t'valt op in elk gesprek, er loopt een lijn daar bij je nek en je oogkas is een graf, rode wangen geven af
Nu stijgt de aandachtsdrift, ze koopt rode lippenstift zo'n vruchtbare bavianenkont onder je neus, maar ze denkt ik heb keus – ik wil sexy zijn

En ik vind het stiekem droevig dat je niet gewoon kunt zijn zoals je bent

de cultuur die dringt het op en we zijn gewoon niets anders meer gewend
Maar ik zeg kap er lekker mee, laat ze hun eigen huid verzieken op tv
en ze zeggen dat je het waard bent,
dat je de kersen op de taart bent,
ach die onzin daar trap je toch al lang niet meer in

Blanke nagels, lichte wimpers, schone kin – geen make-updoos in je tas
Naakte hoofdhuid, echte lippen, mijn heldin – geen make-updoos in je tas
Over straat gaan alsof je net geboren bent, laat mij je proeven naturel

Ze verbergt dat ze een mens is, omdat haar gezicht nu niet naar wens is
want ze heeft een plekje daar, ze zegt:
iedereen die kijkt er naar

[FW]

Commissiepraat

Karpe kent vele commissies die allemaal leuke activiteiten en belangrijke zaken voor de vereniging regelen. In deze rubriek komen een aantal commissies kort aan het woord over hoe het bij ze gaat en wat er allemaal nog meer te vertellen is. In deze Akta drie commissies die passen bij het thema Body Issue, namelijk de BarBeCo, de SportCo en de BarCo.

BarBeCo

De almachtige en omnipoetende BarBeCo verzorgt nu al aardig wat jaartjes de fabeltastische barbecues bij Karpe Noktem. Het ontstaan van deze majestueuze commissie begon bij een barbecue in het verre Beuningen op initiatief van Jille en Bart. Het concept was uiteraard razend populair, en na een veel te lange ALV was de commissie een feit. De BarBeCo is verantwoordelijk voor onder andere de StrandBBQ, de OktoberfestBBQ, de MidwinterBBQ en de Gourmetavonden. Dit jaar onder leiding van King Julian de Fleischmeester zorgen we weer voor vele gelegenheden met veel en lekker eten om je daadwerkelijk een body issue te bezorgen. Als echte hippies van KN zorgen we uiteraard voor verantwoord vlees uit de niet-bio-industrie, dat niet alleen beter is voor de smaakpapillen, maar ook voor de onsterfelijke ziel. Bij de BarBeCo houden we uiteraard van een lekker stukje mals vlees direct van het spit, maar om de planteneters onder ons tegemoet te komen is er ook altijd vegetarisch barbecuevoer en een aantal schalen met van dat groene spul met stukjes rode en groene meuk. Is simpelweg het nuttigen van het barbecuevoer niet genoeg voor je en wil je je spreekwoordelijke horizon verbreden? Word lid! Mail naar: BarBeCo@karpenoktem.nl

SportCo

De SportCo is een minder bekende commissie binnen Karpe Noktem, maar daardoor



BarBeCo

niet minder leuk! Wij organiseren activiteiten als zwemmen, meedoen aan toernooien van de Nijmeegse Studenten Sport Raad (NSSR), het houden van workshops en bowlen – ja, bowlen is ook een sport. Maar is zeker ook plaats voor creatieve invulling van het begrip sport, zoals laserquesten, apenkooien of schieten met echte geweren uit de Tweede Wereldoorlog. Zodoende zijn onze activiteiten altijd wel sportief getint, ook wanneer je niet in het zweet hoeft te werken. Heb je hier nog leuke/gekke ideeën voor, mail die vooral naar SportCo@karpenoktem.nl! Natuurlijk helpen wij ook als je spontaan denkt: ‘hey, ik wil gaan sporten!’ Hier voor is de IN-lijst opgericht. Je kunt jezelf in deze lijst zetten via de site. Iedereen weet hoe lastig het is om je comfortabele kamer te verlaten en het koude weer te trotseren om te gaan sporten. Maar met één mailtje over de IN vind je zo een gelijkgezinde waarmee je dit leed kunt delen. Daarom de SportCo samengevat: sport is niet perse inspannend en inspannende sport kan ook leuk zijn!

BarCo

Wat is Karpe Noktem zonder de BarCo? Deze (bar)commissie alle zaken rondom de bar en het drankassortiment,

en zorgt daarbij voor tappers. Wij houden ons onder andere bezig met het assortiment. Denk hierbij vooral aan de verschillende speciaalbieren en sterke dranken, die we graag zo verrassend, gevarieerd en breed mogelijk houden. In toevoeging daarop houden we van het maken van cocktails of verschillende mixdrankjes. Daarom zijn we bezig een mooi boek te maken om alle mixinformatie in op te slaan. Het drankhok is ons territorium, en we zorgen ervoor dat alle drank goed op voorraad is. Iedere week tellen we de drankvoorraad en eens per maand voorzien we ons met hulp van Bavaria van nieuwe drank. Onder de BarCo valt ook de subgroep ‘tappers’. Deze geweldige groep barmannen- en vrouwen zorgt ervoor dat de bar nooit onbemand (of -vrouw) is, en dat het goudgele vocht immer blijft vloeien. Kortom: zonder de BarCo is er bij Karpe geen drank. En zonder drank zijn onze feesten en borrels niet complete! Lijkt het je leuk om een keertje achter de bar te staan, en onze leden te voorzien van de drankjes die ze begeren? Stuur ook dan vooral een mailtje naar barco@karpenoktem.nl.

Column Lichtpuntje

verwachtingen en goede voorname

mens

Lieve voorzitter,

Dit stuk zal pas na de feestdagen worden geplaatst, maar toch zal ik schrijven over verwachtingen en goede voorname, want de feestdagen zitten hier vol mee. Het begint met het eerste voorname dat veel mensen hebben: deze feestdagen zal ik me gedragen en niet excessief eten, drinken, roken en dergelijke.

Tot aan de dag zelf hebben mensen nog de verwachting dat dit goed gaat komen, maar al snel komen er flessen wijn, bier, champagne en nog wat sterk vermaak op de tafel.

Dit heeft soms te maken met andere verwachtingen. Er wordt namelijk verwacht dat feestdagen (vooral met familie) gezellig is. Al snel merkt men dat ze toch niet zo veel hebben om over te praten en dat die ene neef of nicht of mogelijk zelfs gewoon één van je ouders, toch best irritant is. Dan maar wat drinken, dan valt het allemaal wel weer mee. Het eten ziet er allemaal weer heerlijk uit dit jaar, je moeder heeft echt haar best gedaan. Dan is het toch zonde om dat te laten staan. De knoop van je broek had het eigenlijk gisteren al opgegeven, maar besluit nu pas echt de rand van je broek te verlaten. En dan nog het toetje, waar blijkbaar toch altijd ruimte voor is.

Daarna komen de rest van plichtmatigheden met samen een kopje koffie, sigaretje of sigaartje voor de liefhebbers, cadeaus uitwisselen die je meer hebben gekost waardoor je tussen kerst en oud en nieuw eigenlijk niks anders dan droog brood kan eten. (Hiervoor de oplossing: die tijd verblijven bij je ouders).

Dan heb je dus duidelijk sinterklaas of kerst gehad. Op naar oud en nieuw, de tijd dat mensen goede voorname gaan opstellen. De eerste die naar boven komen: Ik ga diëten, stoppen met roken, minder drinken, meer sporten, minder ergeren aan mensen, verstandiger met geld omgaan. Waarom zijn de dingen die we vaak het meest aan ons willen verbeteren ook gelijk de dingen die centraal staan met de feestdagen?

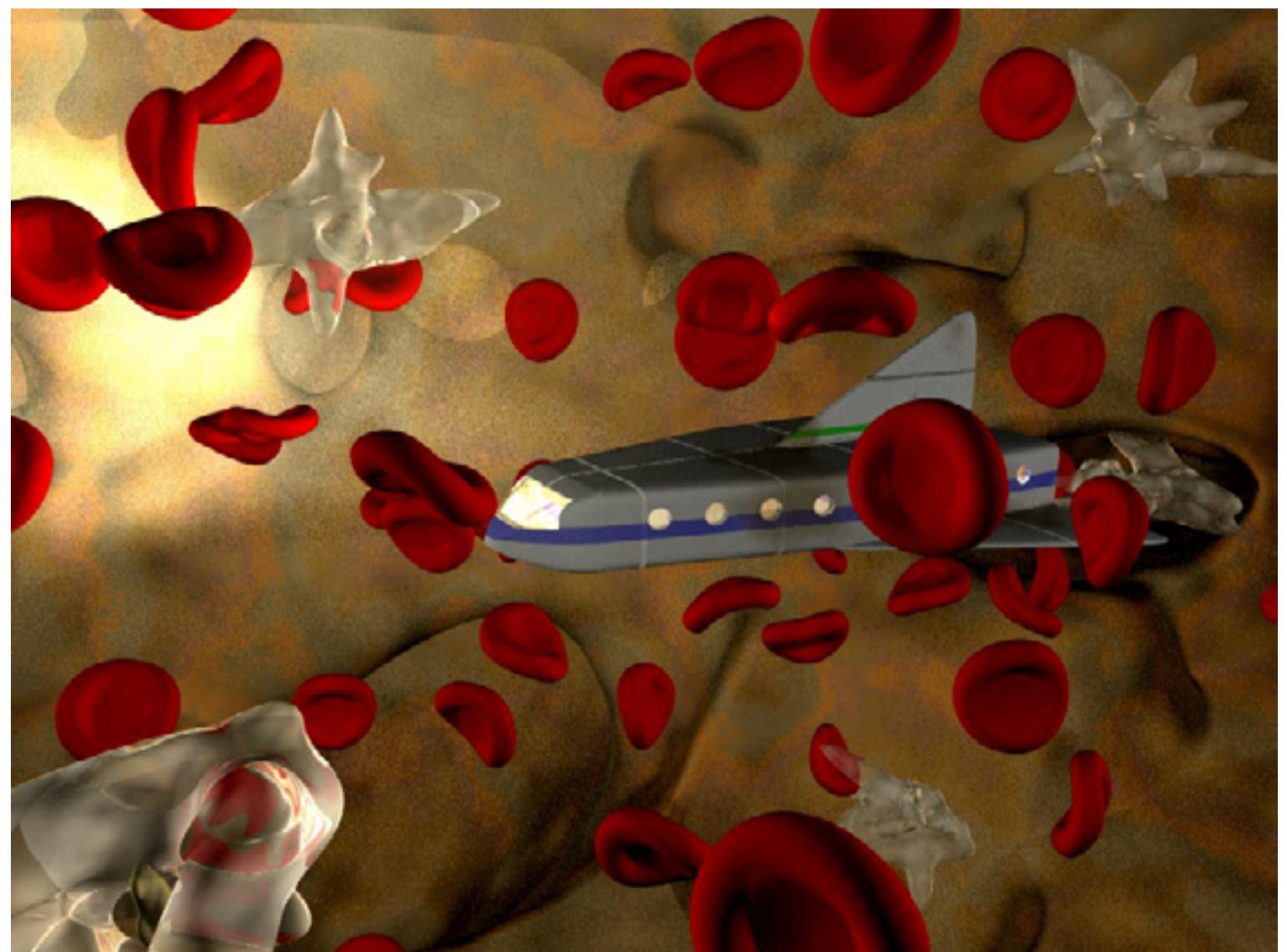
Lichtpuntje: Dit jaar nemen we het ons weer voor. Dit jaar gaan we ons wel aan onze voorname houden, toch?

[SB]

Cinematologie II – Fantastic Voyage

De mens is altijd al gefascineerd geweest door het onbekende. De lust naar ontdekking is ons eigen. Die fascinatie motiveerde ons om de ruimte te ontdekken. Er is echter een bijzondere wereld dichter bij huis – ons eigen lichaam. Anno 2013 weten we veel van ons lichaam, maar het blijft een wereld die we alleen op afstand – met röntgenfotografie of een endoscoop – kunnen bekijken.

Fantastic Voyage (1966) is een typisch voorbeeld van een film waarin de mens een nieuwe wereld ontdekt. In dit geval de wereld van het menselijk lichaam. Tijdens de Koude Oorlog hebben zowel de VS als de Sovjet-Unie technologie ontwikkeld waarmee materiaal gekrompen kan worden. Probleem is echter dat gekrompen voorwerpen na een uur weer 'terug groeien'. Een Russische dissident met de oplossing voor dit probleem raakt gewond bij een aanslag, waarna een team 'geminaturiseerde' wetenschappers in zijn bloedbaan wordt geïnjecteerd om een bloedstolsel in zijn hersenen te verwijderen. De missie mondt uit in een weergaloze reis door het menselijk lichaam, vol nagelbijtende close encounters met het hart, de longen, het binnenoor en een bende heel erg boze witte bloedlichaampjes. Vervolgens



blijkt er ook nog een saboteur aan boord te zijn...

Fantastic Voyage is pessimistisch over de toekomst van technologische en wetenschappelijke innovatie. Zelfs iets fantastisch als een

krimptechnologie wordt onderwerp van machtsspellen tussen Oost en West. De film is dan ook op te vatten als een allegorie op de ruimterace tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie, die uitmondde in de beroemde maandlanding

van 1969. Daarmee is *Fantastic Voyage* een voorloper van de inmiddels alom bekende science fictionfilms waarin wetenschappelijke of technologische ontdekkingen ingezet worden voor politieke en ethische conflicten. Het onvermijdelijke falen van de mens wegens banale verleidingen als geld of wraak leidt ertoe dat deze ontdekkingen een gevaar worden voor de mensheid.

De film was zijn tijd dan ook ver vooruit en werd geprezen om zijn speciale effecten, die in de jaren '60 revolutionair waren. Na *Fantastic Voyage* zijn er opvallend weinig soortgelijke films gemaakt, vooral in vergelijking met het grote aantal films waarin vreemde planeten worden ontdekt. Alleen de semi-remake *Innerspace* uit 1987 is bekend, al zijn er nog altijd plannen voor een nieuwe remake.

Lekuk weetje: het boek van de film is geschreven door Isaac Asimov, die naar verluidt verbolgen was over de vele fouten in de film. Zo zwemmen de personages, terwijl ze 0,1 micron groot zijn (250.000ste van hun normale grootte), langs de vijf centimeter lange oogzenuw. Dit komt neer op een zwemtocht van meer dan 300 kilometer. In zes minuten!



Feesten met Obama

De Amerikaanse presidentsverkiezingen zijn ook in Nederland niet onopgemerkt voorbijgegaan. Barack Obama, de eerste zwarte president, versloeg zijn Republikeinse uitdager Mitt Romney en won een tweede termijn. In Nijmegen kon men de uitslagen live meekijken in LUX. Ik heb ze van wat dichterbij gezien.

2 tot 8 november verbleef ik met een groep van 64 medegeïnteresseerden in Washington D.C. voor een week onderdompeling in de Amerikaanse politieke cultuur en geschiedenis. Het was de 'masterclass' in Amerikaanse politiek van De Volkskrant en de educatieve Agora-stichting.

Wat we allemaal gedaan en gezien hebben is eigenlijk teveel om in een Akta-artikel samen te vatten. Eén gebeurtenis die ik er wel uit wil lichten is de 'Watch Party' – het kijken van de verkiezingsuitslag op onze laatste avond in Washington. We herinneren ons de feestelijke sfeer van 2008, toen het Nederlandse journaal beelden toonde van feestende menigtes over de hele wereld en burgerrechtenleider Jesse Jackson die huilend naar Obama's overwinningstoespraak keek. Waarschijnlijk de meest historische toespraak in de Amerikaanse burgerrechten-geschiedenis sinds Martin Luther Kings *I Have a Dream*. We wisten dat, als Obama opnieuw zou winnen, die sfeer niet evenaard zou kunnen worden. Dit hadden we echter behoorlijk onderschat.

Stel je Nederland voor nadat we het WK hebben gewonnen, maar dan zonder hooligans. Dat was min of meer de sfeer waarin we terecht kwamen op 6 november 2012. Al voordat er uitslagen bekend waren merkten we hoe anders Amerikaanse verkiezingen zijn dan Nederlandse. In plaats van tien partijen waren er twee kandidaten. Dit betekende een ware tweestrijd waarvan de uitslag bepaalt welke koers Amerika de komende vier jaar zou gaan varen. Zou Obama's progressieve beleid worden

voortgezet, of zou er een ruk naar rechts komen (volgens sommigen een terugkeer naar het tijdperk-Bush)? In het homocafé Bus Boys & Poets, waar wij de uitslagen keken, was duidelijk wat voor betekenis dit had voor veel mensen. De Nederlandse situatie, waar homoseksuelen volledig gelijk zijn aan heteroseksuelen, is in Amerika nog altijd ver weg. Waar de discussie in Nederland gaat om een handjevol ambtenaren dat weigert homohuwel-

93 % van de kiezers op Obama stemde. Straatmuzikanten gingen spontaan trommelen midden op het zebrapad. Overal reden toeterende auto's rond met joelende inzittenden. Een zwarte vrouw stak spontaan de straat over om een van onze groepsleden te omhelzen. Het was verbazend hoe makkelijk wij als volstrekte buitenstaanders werden meegenomen in de overheersende vreugde. In Nederland zouden we glimlachend kennis hebben genomen

politici worden op persoonlijke titel gekozen om een bepaald district te vertegenwoordigen, dus zullen ze de bewoners van dat district moeten overtuigen op hen te stemmen. De kloof tussen burger en politiek is daardoor kleiner. Natuurlijk is het absoluut geen perfect systeem – teveel politici liggen aan de leiband van grote geldschutters die hun achterlijke campagnes financieren en daarmee in feite steun kopen. Ook betekent het *winner takes all*-systeem dat 49 % van de Romney-kiezers geen politieke vertegenwoordiging heeft.

Verder is het Amerikaanse patriottisme meer dan plat nationalism. De Amerikaanse liefde voor hun land betekent meer dan het klakkeloze chauvinisme en de desinteresse in de rest van de wereld die in zoveel stereotypen tentoon wordt gespreid. Het betekent ook dat zij bereid zijn zich tot het uiterste in te zetten voor hun gemeenschap. Het enorme aantal campagnevrijwilligers voor zowel Obama als Romney, hun grote enthousiasme en de tijd die ze bereid waren in hun goede zaak te steken is daar een sprekend voorbeeld van. Amerikanen zetten zich daarnaast als geen ander in voor hun lokale gemeenschap en kennen een bloeiend verenigingsleven. Het echte Amerika vind je dan ook in de kleine stadjes en buitenwijken, niet in grote, anonyme steden als New York en Los Angeles.

We hebben het in West-Europa graag over de negatieve kanten van Amerika. Natuurlijk zijn er ook punten waarop ik vind dat wij beter zijn dan de VS – de sociale ongelijkheid en armoede zijn in Amerika bijvoorbeeld veel groter. Maar er zijn de optimistische, positieve wereldvisie van de Amerikanen en hun geloof in een betere wereld zijn alleen maar inspirerend te noemen. Het zou ons goed doen daar eens met een wat openere blik naar te kijken



lijken te voltrekken, gaat hij in Amerika nog altijd over of homoseksuelen überhaupt gelijke rechten moeten hebben. Obama was in mei 2012 de eerste Amerikaanse president die zich uitsprak voor het homohuwelijk. Een rondslingerend tijdschrift in het café noemde Obama dan ook 'the most LGTB-friendly president ever'. Obama's standpunt was in Amerika ongekend, terwijl Mitt Romney botweg tegen het homohuwelijk was - 'marriage is something between a man and a woman'. De mensen die we in Bus Boys & Poets spraken waren dan ook ongekend fanatic. Obama was hun held en Romney min of meer de personificatie van het conservatieve kwaad. Deze verkiezing zou hun toekomst bepalen.

Toen duidelijk was dat Obama Romney verslagen hadden in Amerika miljoenen mensen de straat op. Al helemaal in Washington D.C., waar

van de uitslag en wellicht wat pro-Obama-tweets hebben verstuurd. Nu feestten we vol hartelust mee met de enorme menigte. Het was eigenlijk niet 'ons feestje', maar zo voelde het wel!

D deze reis heeft ervoor gezorgd dat ik Amerikanen en hun cultuur beter ben gaan begrijpen. In veel opzichten heeft Amerika een heel andere cultuur dan West-Europa. Amerikanen zijn optimistischer en uitbundiger dan Europeanen. Soms op het naïeve af, maar het is geen slechte manier om in het leven te staan. Daarnaast beleven Amerikanen politiek ook anders. De Amerikaanse politiek is veel persoonlijker dan de onze. Je stemt op personen, niet op partijen. Populisme is de norm. En dan bedoel ik niet alleen het cynische 'roep-maar-wat-zolang-het-stemmen-oplevert'-populisme, maar het dicht bij de gewone burger staan. Amerikaanse

[YW]

Comfort food

Van Sinterklaas kreeg ik dit jaar een toepasselijk kookboek voor de wintermaanden: *Comfort Food* van culinair journaliste Janneke Vreugdenhil. Nu kun (en wat mij betreft: moet!) je natuurlijk het hele jaar door heerlijke maaltjes eten, maar als het buiten zo koud en donker is als de afgelopen tijd, doet een dampend bord lekkers in de avond je extra goed. Het kookboek is dan ook een aanrader, want het staat vol heerlijkheid. Het allerfinste: veel recepten zijn vrij eenvoudig en

goedkoop, en daardoor student proof.

Maar voor deze kookrubriek wil ik je iets anders serveren – ook uit een boek, maar dan een exemplaar dat al heel wat langer in mijn kast staat. Als klein meisje kookte ik mijn eerste gerechten uit *Kaapse Raasdonders: het Annie M.G. Schmidt Kookboek*. ‘Vader Stampers bruine-bonensoep met balletjes’ is echte winterkost: voedzaam, gezond en heerlijk warm. Daar wordt je lichaam blij van!

Je hebt nodig:

700 gram bruine bonen in blik
150 à 200 gram prei, in dunne ringen
250 gram rundergehakt (liefst biologisch)
2 of 3 tomaten, in stukjes
1 ui, gesnijperd
1/2 liter water
2 kruidenboulliontabletten
20 gram (room)boter
2 takjes bladpeterselie
snufje zout en peper
snufje nootmuskaat

1. Doe het gehakt in een kom met het zout, de peper en de nootmuskaat. Kneed het goed door en draai er kleine balletjes van.

2. Doe de boter in een soeppan op middelhoog vuur. Als de boter lichtbruin is, doe je de gehaktballetjes erbij. Bak de balletjes tot ze aan alle kanten lichtbruin zijn. Voeg dan de ui toe, en bak mee tot deze glazig is.

3. Doe de tomaten en de prei erbij in de pan en bak deze nog 5 minuten mee. Voeg dan ook het water toe, en de bonen met het vocht. Laat alles 10 minuten doorpruttelen op zacht vuur, met het deksel schuin op de pan.

4. Was de peterselie, pluk de blaadjes en doe ze bij de soep. Verkruimel dan de boulliontabletten boven de soep, en laat deze nog 5 minuten zacht koken.

Deze soep is van zichzelf al erg stevig, maar als je veel honger hebt kun je er wat brood bij eten. Geniet ervan!

[SG]

Bron: Louise Bos en Roos Voorsluis, *Kaapse Raasdonders: het Annie M.G. Schmidt Kookboek* (1999).

Column

De nasmaak, deel 16: Lijstjes

Bij het eind van het kalenderjaar passeren altijd enkele verplichte nummerlijstjes de revue. De vieze, kleffe oliebol die te lang in een slijmerig mengsel van vet en suiker heeft liggen baden, de in de verste verte niet op champagne lijkende bubbeltjeswijn en de al lang niet meer ter zake doende ouwe-lullen-rock van de Top 2000: allen bieden iedere jaarwisseling weer grote ergernis.

Maar nog het ergste zijn al die recapitulerende dit-was-het-jaar-lijstjes. En wie zijn wij niet om daar op smakeloze wijze aan mee te doen? Hier dus een lijstje - een top-zes, zogezegd - van wat er allemaal gebeurde in ‘onze mooie vereniging’.

6: nieuwe statuten

Wegens brute noodzaak - de in retrospect weinig impact hebbende langstudeerdersboete - werden dit jaar de statuten veranderd. Gelukkig zijn hier slechts weinig leden mee lastiggevallen, want de weinige regeltjesfetisjisten die KN rijk is hebben het gezeik over interpunctie, taal en stijl hoofdzakelijk binnenshuis uitgebraakt. Het resultaat van de vele pietluttige vergaderingen was een met handtekeningen en parafes gevuld stuk papier, dat nu weer een paar jaar stilletjes in een la kan vergelen.

5: de COMA

Geflirt met het traditionele binnen het vaak anticorporale gedachtegoed van Karpe Noktem is vloeken in de kerk. Toch ontwikkelt zich in de franjes van onze vereniging vaak een tegengeluid, dit jaar in de vorm van de Corporale Metal-Associatie. Een bestuurlijk hobbyprojectje, vergelijkbaar met de BAK en/of ErudietCie? Of een volwaardige commissie? Slechts de tijd zal het leren.

4: een vrouwenbestuur

Als je een statisticus van KN vraagt hoe het met de man/vrouw-verhouding zit binnen onze vereniging begint hij zich vaak al snel stotterend te verdedigen, dat het allemaal wel meevalt. Maar: volledige emancipatie op het gebied van geslacht is natuurlijk utopie. Daarom een adem van verlichting onder de politiek correcte leden toen er een voornamelijk uit vrouwen, niet-metalluisterraars en niet-bèta's gevormd werd. Gelukkig maar, want het oude gezegde luidt: alleen echt betrokken, zijn mensen met eierstokken!

3: laatste Zwarte Avond

Al jaren weet de ZAK onze vereniging zwart te maken. Uit hun donkere hollen staan zij op om bij nacht en ontij het ‘Noktem’ in Karpe Noktem te representeren. Daarom is het ook droef dat zij de laatste editie van de Zwarte Avond aangekondigd hebben. Voor restjes chocoladecake van de in besloten kring uitgevoerde crematie gaarne contact opnemen met het ZAK-hoofd.

2: polyamorie

Er waait een frisse wind door Karpe Noktem. Een wind van vrijheid, blijheid, bloemetjes en bittjes: het tijdperk van de polyamorie is aangebroken! Je kunt nu rustig flikfloren met wie dan ook, zonder dat je partner moeilijk begint te doen. Gewapend met hun bijbel The Ethical Slut pleitten de heerheden van de vrije liefde binnen KN voor de goede zaak, met als logisch eindpunt de polyamoristische heilstaat. Voorwaarts!

1: weekenden

Ten slotte was Karpe Noktem’s 2012 het jaar van de weekenden. Naast de twee reguliere verenigingsweekenden en de jaarlijkse drank- en seksorgie die ook wel bekend staat onder de naam Zusjeskamp werden er drie vrijwilligersweekenden en twee buitenlandse reizen georganiseerd. Maar zelfs dat was nog niet genoeg voor onze leden: met hun onafhankelijk opgezette reizen naar het Duitse dorp Wacken en het Friese eiland Terschelling trachten zij hun werkelijk onstilbare zucht naar meer weekendactiviteiten te stillen. Onverwijd gaan onze leden maar door met het organiseren van weekendactiviteiten, met een heuse oververzadiging als gevolg. Wanneer zal deze verschrikking stoppen?

[RS]

Leden doorgelicht

1. Wat is je favoriete lichaamsdeel?

Mijn mond, want daardoor kan ik genieten van heerlijk vleesch.

2. Op wiens lichaam ben jij jaloers?

Dat van Bart natuurlijk! Heb je die goddelijke baard gezien?

3. Dit is mijn ultieme 'body horror'...

Een extra paar armen is wel cool.

4. Wie heeft volgens jou een goddelijk lichaam?

John de Lanie is zo episch dat zijn lichaam vanzelf goddelijk aandoet!

5. Ik word ziek van....

Al die politici die de studenten willen aanpakken terwijl ze zelf langstudeerders zijn geweest.

6. Dit betekent mijn baard voor mij:

Wat mijn baard voor mij betekent valt niet in woorden uit te drukken. Een baard is een sensatie, een overweldigend iets waarvan de grootsheid niet te bevatten is.

7. Dit lichaamsdeel kan ik wel missen:

Hoewel ik trots ben op mijn baard, kan ik stiekem mijn snor wel missen, die is soms wat lastig met eten.

8. Wat zou je doen als je één dag het lichaam van een vrouw had?

Eens genieten van een echte shopping spree.

9. Liever een broodje poep dan...

Aardbeien.

10. Waar is vraag 10 gebleven?

Vraag 10 is een leugen.

11. Het leven is...

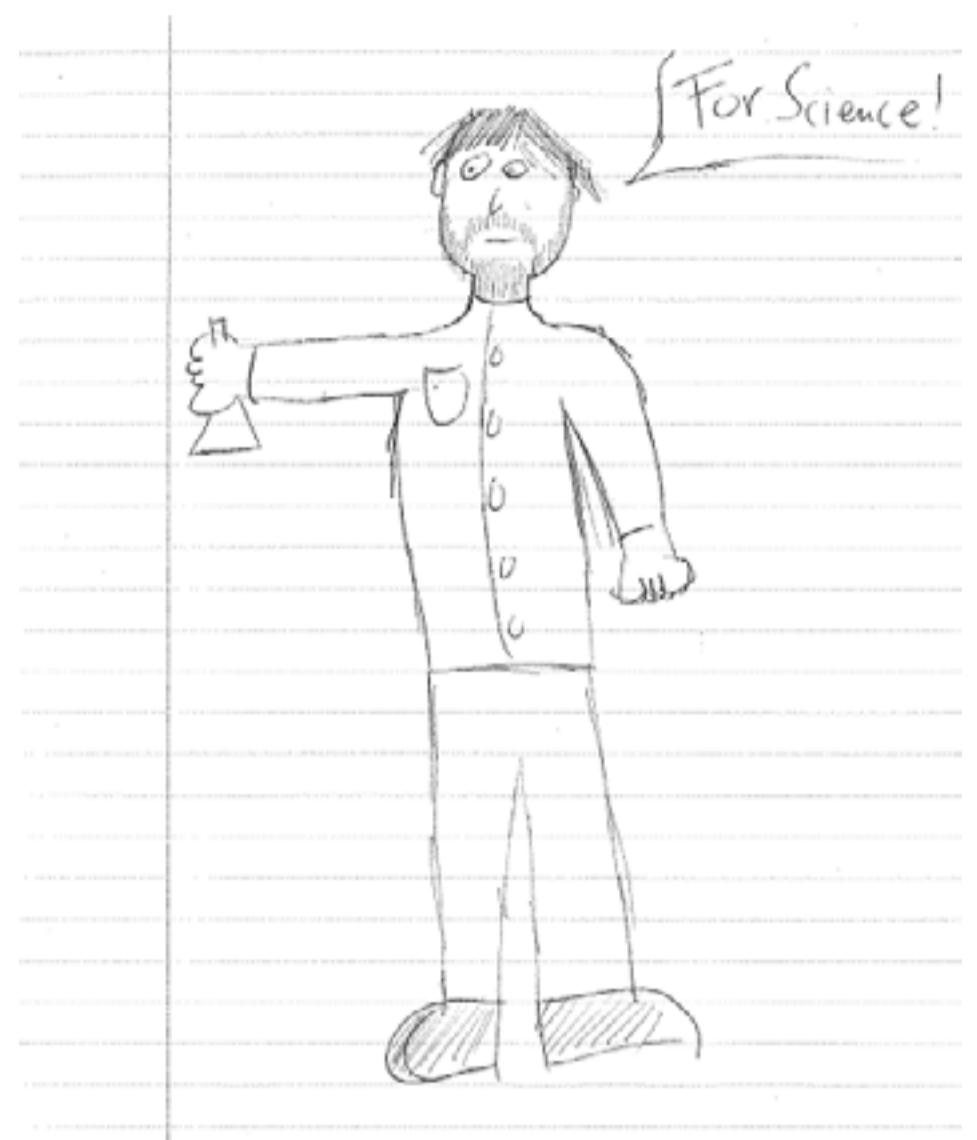
Geweldig! :D

12. Waarom zijn bananen krom?

Als ze recht zouden zijn, zou je ze niet als pistolen kunnen gebruiken.

13. Waar zie je jezelf over 10 jaar?

In een luie stoel, spelend op mijn viool.



14. Wat kun je maar beter niet met je lichaam doen?

Je baard afscheren. Dat is gewoon...fout.

16. Screw, marry or push off a cliff?

Rainbow Dash, Twilight Sparkle, Diamond Tiara

15. Wat zou Jezus doen?

Jezus zou My Little Pony: Friendship is Magic kijken.

17. Teken jezelf

0-5 punten

Of je onervaren bent of onbekwaam laten we aan jou, maar ongelooflijk, wat ben je saai. Je zult begrijpen dat mannen bij jou al snurkend afgerold zijn voordat je aan de daad begint. Logisch dat jouw vriendje zich liever zelf zou verwennen dan op jouw gehannes te moeten wachten - waarschijnlijk val jij zelf nog in slaap tijdens het masturberen.

Wat ben jij lam! Gefeliciteerd, jij bent een **Snorlax!**

6-10 punten

Je bent nog erg onzeker over je eigen lichaam, en waarschijnlijk ook niet erg intelligent. Dat is te merken aan het feit dat jij tijdens de seks liever op je rug ligt te spartelen dan zelf de tackle te maken, en behalve naar vis ruikt ook nog squirt (bah). Vrees echter niet: na veel trainen zou een wonder kunnen geschieden. Verwacht ook weer niet teveel, want moeders mooiste zul je nooit worden.

Wat ben jij incompetent! Gefeliciteerd, jij bent een **Magikarp!**

11-15 punten

Op jouw sinistere zolderkamer heb je al een boel geëxperimenteerd met lusten en lasten. Je durft je echter nog niet helemaal te uiten, waardoor je door je nabije omgeving als 'friemelig' en 'freaky' wordt ervaren. Je houdt er dan ook van om jezelf in vochtige, donkere en nauwe ruimtes te persen. Je ziet vaak een beetje groen en er zijn van die momenten dat je mensen (of dieren) het liefst onder (of vol) spuit met een kleverige witte vloeistof.

Wat ben jij een kruiperig insect! Gefeliciteerd, jij bent een **Caterpie!**

16-20 punten

Hoera, jij bent als veel te jonge breezer-slet de gelukkige winnares van deze prijsvraag! Omdat je alle basiskennis over pu-beren, rampetampen en stokslobberen al in huis hebt, win je privélessen van niemand minder dan Dr. Stan & Dr. Dennis om je carrière als tiener prostitue voort te zetten! Mail ons voor een afspraak, en we laten je proeven van onze vruchten der wijsheid!

Wat ben jij een smerige tienersnol! Gefeliciteerd, jij bent een **Jynx!**

[SB en DI]

Quotes

Paul 1.0: "Waarom ben je in burgerkleren?"

Bram B.: "Omdat de demobilisatie is afgekondigd."

Rik S.: "Er was veel te weinig ruimte, ik moest de hele avond staan."

Yurre: "Daarom heet het ook *stand up comedy*"

Bart G.: "In plaats van stressen over wat je moet doen, kun je beter denken aan wat je niet hoeft te doen. Je hoeft bijvoorbeeld geen poep te scheppen in Bangladesh."

Peter: "Houd je hem goed vast? Ik wil geen natte broek krijgen!"

Friso: "Marlies, kun jij voor de Akta een verhaal schrijven over lichaamssappen?"

Marlies: "Ligt eraan, dat is erg algemeen. Moeten er cocktails van gemaakt worden?"

Peter: "Het is fijn in je gezicht!"

Judith 3: "Je moet het wel afvegen, anders gaat het branden".

Niek S.: "Shanes rechterhand is heel uitnodigend."

Victor: "Je geeft me een knuffelkonijn en wijn, wat verwacht je dan? Dan gebeuren er rare dingen..."

Robert: "Al mijn bloed is langs mijn penis geweest".

Bart G.: " 'Episch' is groter dan 'fucking', want je zegt 'fucking episch' en niet 'episch fucking'. Alhoewel, hangt af van de kontseks...euh, context."

Yurre: "Manuel, er zit iets op je gezicht."

Manuel: "Je moeder!"

Kippen leggen óók eieren wanneer ze niet bevrucht zijn.

Rik S.: "Als je eieren eet kun je ook wel menstruatievocht eten. Je moet wel consistent zijn!"

Yurre: "De belangrijkste les is: neem altijd een Duitser mee naar Engeland, dan krijg je gratis chocola!"

Noktíviteiten

Vrijdag 18 januari - Avondeten (deluxe)

Verdere informatie over het menu volgt zo snel mogelijk, maar je kunt je wel alvast aanmelden.

Vanaf: 18.30 - eten: 19.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Kosten: €4,-

Georganiseerd door: CHEF

Vrijdag 18 januari - Whisk(e)yproeverij

Velen kopen dure whisky om te spiegelen. Anderen kopen bocht om door de cola te gooien. Hier tussenin zijn whisky's te vinden die het waard zijn om te drinken, en met een paar van deze wil de ErudietCie je deze avond kennis laten maken.

De ene whisky is de andere niet. Alleen al in Schotland zijn vijf grote gebieden te onderscheiden met ieder hun eigen karakteristieke whisky's. Uit elk van deze vijf gebieden hebben we een bijzondere whisky geïmporteerd. Zo kun je zelf de verscheidenheid in, en je eigen smaak voor, whisky ontdekken.

Vanaf: 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Kosten: €10,- (je krijgt zelfs een whiskyproefglas!)

Georganiseerd door: ErudietCie

Vanaf: 21.00

Locatie: Kelder, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: ZAK

Vrijdag 25 januari - Avondeten (budget)

Verdere informatie over het menu volgt zo snel mogelijk, maar je kunt je wel alvast aanmelden.

Vanaf: 18.30 - eten: 19.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Kosten: €2,-

Georganiseerd door: CHEF

Vrijdag 25 Januari - Sci-filmfestijn

De IntegraCie weet wel dat het heelal niet zo leeg is als iedereen denkt, en organiseert haar derde filmavond daarom in het thema van de wetenschappelijk onderbouwde hersenspinsels: Science Fiction! Geen zorgen, omdat wij zelf nog wat 'groen' zijn op het marsmannengebied, brengen we deze avond wat films onder stemming die ook nuchtere aardbewoners aan zullen spreken. Tevens wacht de voorbijflitsende ruimtereiziger een verrassing waar hij/zij puntoren en een intergalactisch potkapsel van zal krijgen!

Vanaf: 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: IntegraCie

Vrijdag 1 februari - zondag 3 februari - Winterweekend

Verdere informatie volgt